De vrolyke Amerikaan

bron
De vrolyke Amerikaan. z.n., z.p. ca. 1784

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_vro022vrol01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

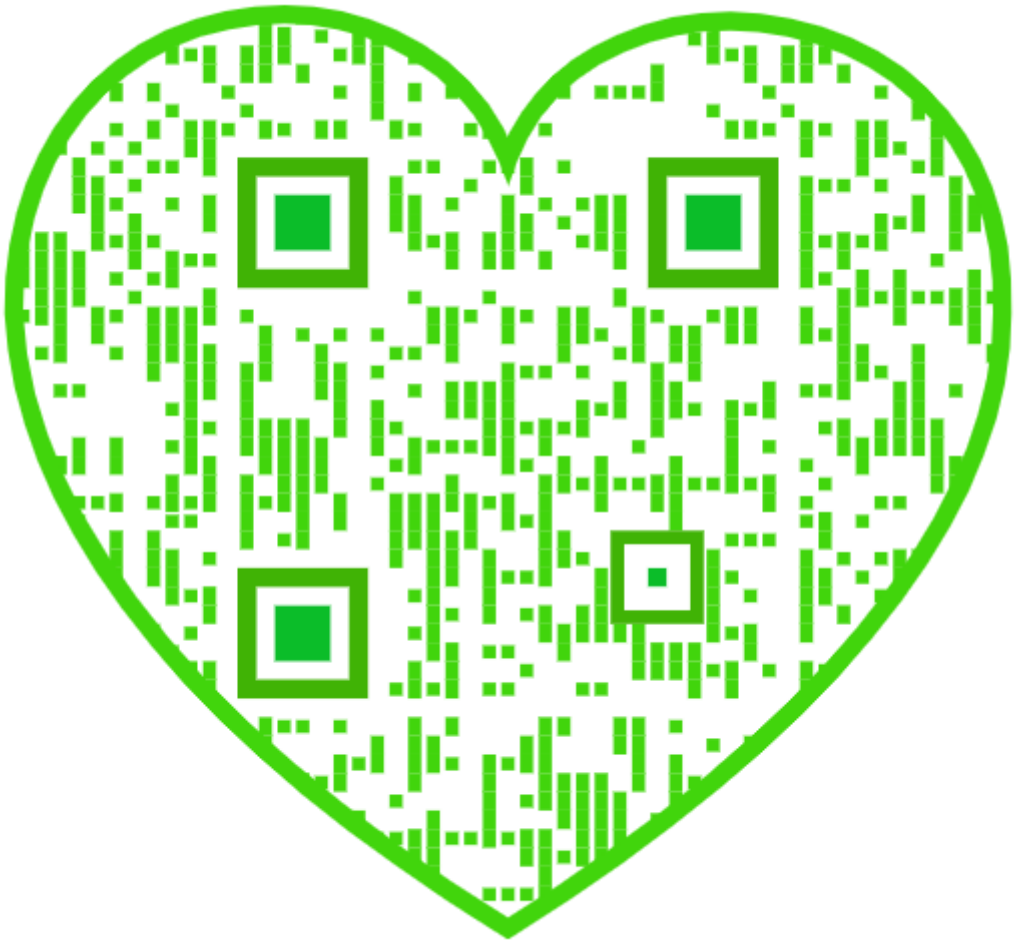

Kermis meylied.

Stem: *Marsch van Marlbourg.*

1.
AL die nu 't hertje leyd in 't bont
Die zinge heysa, hey.
Hy springe lustig in het rond.
't Is *Kermis in de Mey.*
Kom wenschen wy van deur tot deur,
Dat daar geen onheyl ooit gebeur:
Dat zy, Dat zy, Dat zy
Steeds even jong en bly,
By Wyn, by Zang, by Snaren
Nog leven hondert jaren,
Zo lugtig, klugtig, heysa, hey,
Als wy zyn in de Mey.
2.
Wy wenschen, dat gy altyd meugt
Met onverflauwden lust
Genieten Turkse hemel vreugt,
Als gy uw liefjes kust
Wy wenschen, dat uw lekk're Wyn
Altyd in overvloed mag zyn:
En dat, En dat, En dat
Gy smaak houd in dat nat

Nooit moet gy scheeve bekken
Om 't boos voet euvel trekken;
Maar altyd luchtig, heysa, hey,
Gaan springen in de Mey.

3.

Dat nooit een nauwe schoen u kneld,
Dat nooit uw pakje slyt,
Dat Boreas nooit waai zo fel
Dat hy u troni snyd.
Maar dat een koeltje als fyn fluweel
U lieflyk en zagtjes streel':
Dat nooit, Dat nooit, Dat nooit
Uw geldzak zy berooit;
Maar dat veel goude schyven
In overvloed nog blyven:
Al slemt gy lustig, heysa, hey,
Gelyk *Lucul* in Mey.

4.

Dat gy nu van uw besten Wyn
Een flesjen tappen dee,
Wy zouden dan nog blyder zyn
En zingen Evöé!
ô! Bagchus, vader van de vreugd,
Wat kitteld gy de dart'le jeugd.
Bewaar, Bewaar, Bewaar

Ons teere hersens maar.
Houd ons, ô! zuiker heilig,
Voor aller onheil veilig,
Die luchtig danssen, heysa, hey,
't *Is Kermis in de Mey.*

De zedigheid is het kabinet der kuisheid.

Stem: *Myn ziel zo u de Min krygt &c.*

1.

K*Oronis* inden bloei van haar onnozel le[ven]
Dacht vaak, wat mag het zyn, dat *Ti[rcis]* Maagdom hiet:
Hy bid my, dat ik 't hem zal geven:
Ik gaf 't hem graag, zoo 'k 't wist; maar v[ra]gen durf ik niet.

2.

De *Zedigheid*, die zag dees woelende dachten,
Zie; *kind*, *dees doos besluit de Maag[d] wonder teer*:
Des wilt u van het opdoen wachten
't Zou vliegen uit uw magt, *en komen nim[mer] weer.*

3.
Het Meisje zag die Vrouw pas uit haar oog geweken,
Of zy roept, *Tircis*, hoor! kom ras, ik heb het nu.
Zo dra als ik het heb bekeeken
En weete wat het is, Geef ik het daatlyk u.
4.
Haar hert verlangt en vreest, zy wagt met gretige oogen,
Terwyl de looze knaap de doos met moeite ontsluit
Weg vliegt de Vink. Zy staat bedrogen
En *Tircis* lacht de sloof met luider keelen uit.

Minne vrees.

Stem: *ô Kersnagt schoonder dan de dagen.*

1.
LIef zuchtje, teer en heilig windje,
Dat uit het hert komt van Lucintje,
Ei, zeg my toch hoe 't daar al is!
Blyft zy, die my zo teder griefde,
Wel trouw in hare wederliefde!
Behaagt haar die verbintenis?

2.
Of, komt gy schielyk aangevlogen
My zeggen dat ik ben bedrogen;
Dat gy het vaste teken draagt,
Dat hare weifelende zinnen
Haar Philibert niet meer beminnen:
Maar dat een ander haar behaagt,
3,
Gy, die zo veel bevalligheden
ô! Hemel! in haar schoone leden
En heilig wezen hebt verspreid,
Begiftigt met het heerlyk voordeel
Van een zo juist en zuiver oordeel
By vloeiende welsprekendheid.
4.
Verhoê dien ramp, dat hare zinnen,
My ontrouw, elders zouden minnen.
ô! Liefde, weer die tegenspoet!
Laat myne beê die gunst verwerven,
Dat ze eer zal zugten om myn sterven,
Als om een nieuwe minnegloet.

Wil je gelukken? Schik wel je stukken.

Stem: *Kom myn hertje, kom myn troosje.*

1.
KNiertje, kom my nu eens kyken,
Ben ik nu niet knits en net?
'k Heb twee uuren zitten stryken,
Eer myn kraagje was gezet.
Zie nu, of'er nog wat let
Aan myn mooije kleeren!
Op dat zy, Als ik vry,
Zin kryg in myn veeren.
2.
Klim nu vaardig op den Wagen,
Peuren wy 'er zo na toe:
Maar wat zal ik heur eerst vragen?
Kniertje, zeg my toch eens hoe
Ik daar best myn aanspraak doe.
Zal ik haar vertellen?
Dat by my, Op een ry,
Dertig Uyers zwellen.
3.
Dat ik dertig mergen bouwen
En nog veertig weiden kan.

Daar by Chaise en Wagen houwen
Met een dubbeld Paardespan.
Dat ik vaardig met de Wan
't Kooren schoon kan maken.
Dat ik voort, Zoo 't behoord.
Ken en doe myn zaken.

4.

Dat ik, wil zy eens plaizieren,
Fraai voor Jan Pottasie speel:
En op allerlei manieren
Na de vallen van den keel,
Hakkebord of Fluit of Veel,
Geestig weet te springen:
Dat ik rol, Als een knol,
Op de maat van 't zingen.

5.

'k Zal haar zeggen, wel te weten
Dat zy vyftig mergen Land,
Daar Jan Kool is opgezeten,
Met een Weuning fraai en kant
Heeft voor uit tot Pillepand.
Van haar Peet'ekreegen:
En dat zy, Heeft daar by
Koeien vyfmaal negen.

6.
Dat my dat wel zou gelyken;
Om dat ik zit op een huur,
Daar ik garen af zou wyken
Om een beter avontuur:
Want het Land is my te duur
En te vol met biezen
Daarom zou 'k Tot myn Vrouw
Haar wel willen kiezen.

Reynhart.
herders zang.

Stem: *Zoel zagt windje.*

1.
't **H**Elder maantje
't Helder maantje met zyn glans
Flonkerden aan 's Hemels trans:
En kwam door de wolken booren,
Als zig *Reynhart*,
Als zig *Reynhart* dus liet hooren.
2.
Sprei uw glanssen
Sprei uw glanssen zilv're Maan;
Tuig, hoe ik myn *Leliaan*
In het lommer van dees Elzen,

Met vernoeging
Met vernoeging zal omhelzen.
3.
Lieve Schaapjes,
Lieve Schaapjes wit van vagt,
Die wel eertyds op myn klagt
Scheen in stomme taal te zuchten;
Deel nu in myn
Deel nu in myn Zielgenuchten.
4.
Weste windje
Weste windje dat zagt ruist,
Levend beekje dat hier bruist
En het Gras, 't Gebloemt en Bomen
Kust door 't kabb'len,
Kust door 't kabb'len van uw Stroomen:
5.
't Heugd u, hoe wy
't Heugd u, hoe wy by dees Beek
Onze Geitjes aan dees streek
Weidden, die met zagte trekjes
't Kruid afplukten,
't Kruid afplukten met hun bekjes.
6.
Ach wat valt het

Ach wat valt het wagten bang,
Wyl 'k met ongedult verlang
Naar het Meisje zwart van hairen!
Oogenblikjes,
Oogenblikjes schynen jaren.

7.

Leliane
Leliane uw lieve taal
Roost myn hert, wyl straal op straal
Van uw lieve duiven oogen
Houd myn zinnen
Houd myn zinnen opgetoogen.

8.

Al zogt *Venus*
Al zogt *Venus* my tot vrind,
Zy wierd nooit van my bemind.
Al wierd *Juno* my geschonken,
Gy alleen zoud
Gy alleen zoud my ontfonken.

9.

Dus zong hy om
Dus zong hy om *Leliaan:*
En ging, om niet leeg te staan
Dit gezang de Nimph ter eeren
In een Linden
In een Linden schors graveeren.

Verwyt en beede aan Rozelyn.

Stem: *Poliphemus aan de Strande.*

1.
IS u schoonheid dan gegeven,
ô! Myn Leeven,
Om myn Moorderes te zyn?
't Schynt zo: Rozelyn verheugt zig
En vervreugt zig
In myn ongeneesb're pyn.
2.
Ongeneesbaar, niet te blussen,
Als met kussen
Van uw lang benyde mond:
Niet te blussen nog geneezen,
Als voor deezen,
Met een Lonkje t'aller stond.
3.
Nu myn Liefde word wat ouder,
Word gy kouder
En gy weigert zelf uw oog
Hebt gy haar door uw bekooren
Eerst geboren?
Dat zy leeve, nu gedoog.

4.
Hoe versmacht en buiten weezen
Te geneezen
Is nochtans myn Minnesmart.
Wilt gy, Zoetert, maar gedogen,
Dat uw oogen
Straalen door uw mond in 't hart.
5.
Wat geneezen! adem haalen
Is dat draalen
Slechts, voor myn gewisse dood.
Echter laat ze my verwerven!
'k Wil wel sterven,
Mag ik sterven in uw schoot.
6.
Ach! die kleine uitstel poosjes
Die de Roosjes
Geven van uw lip en kaak;
Schoon zy maar een wyltje duuren,
't Aller uuren
Zyn my een volmaakt vermaak.
7.
'k Voel myn Zieltjen, ondertussen
Dat wy kussen,
Op den oever van uw Lip:

Wyl ik van u niet kan leven,
Wil my geven
Vryheid, dat het binnen slip.
8.
Of vergun aan 't Minnezieltje,
Dat uw Zieltje
Zy gesmolten in myn Ziel.
Goden Minnen niet zo kragtig,
Schoon vrymachtig
Als daar zo de Liefde viel!

Zang aan Philis.

Stem: *het Huwelyk is als een Meloen.*

1.
IK zal myn Philis hulde doen,
Want zy alleen is het waard,
Ach mogt zy zig doch derwaards spoen,
Myn grootste vreugd op Aard;
Hoe zalig is het by haar te zyn,
Wyl haar bekoorlykheên,
Myn ontheffe van myn Minnepyn
Die als onbluschbaar scheen.
2.
Aanschouw ik haar sneeuwitte hand,
Het wonder der Natuur,

Haar zuivre borst stookt Minnebrand;
Van 't Goddelyk Minnevuur,
En als die op het hevigst blaakt
Dan weet zy myne lust
Te koesteren op haar Boesem naakt,
Die van my werd gekust.

3.

Als ik haar boesem blank en rond
Als Goddelyk aanschouw
Dan blaast zy uyt haar lieve mond
Op my een frisse douw,
Waar by een opgespalkte Roos,
Verfrist met al haar geur,
En de alderaangenaamste bloos
Dat straalt haar koontje deur.

4.

Geen tintelende Ster gelykt
Ook by haar schitterend Oog,
Dat zelfs van boven is verrykt
Met een zeer fraaje boog,
Ja zy is in alles zoo volmaakt
Zy tergd het Venus Beeld,
Dat in geen schoonheid haar genaakt
Waar van zy is geteeld.

5.
Ach hoe vol zalig is hy dan,
Te zyn van haar bemind?
'k Bid u ô schoone neem my aan,
Voor Hymens Echt Altaar!
Vergunt die gunst aan 't Godendom,
Haar kransjes zyn gevlegt,
Die om het Hooft als Bruidegom
Voor eeuwig zyn gehegt.

Wellust in een zuivere liefde.

Stem: *ô! Koele Wyn, Gy medicyn.*

ô! **Z**Uiv're Min, die ziel en zin
Neemt met een gloet van kuische wellust in
Gy streeld myn Hert Met lieve smert,
Die ik nooit moede werd
Myn zorg en lust
Is, dat myn Lief, myn welbeminde vriend,
My altyd wedermind En my beminlyk vind,
En daar op kust.
Die wellust is my waard een Hemel op der aard.

E I N D E .